

İntihal / Plagiarism

This article was checked by

programında bu makale taranmıştır

Makale Bilgisi / Article information

Makale Türü / Article types	: Araştırma Makalesi / Research article
Geliş Tarihi / Received date	: 04.03.2023
Kabul Tarihi / Accepted date	: 30.05.2023
Çayın Tarihi / Date published	: 20.06.2023

Atıf / Citation

Узун, М. (2023). Гаяз Исхакийның “Бай Угылы” Романында Дин һәм Милләт Төшенчәләре. *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi / International Journal of Turkic Dialects (TÜRKLAD)*. 7. Cilt, 1. Sayı, 127-136.

ГАЯЗ ИСХАКИЙНЫҢ “БАЙ УГЫЛЫ” РОМАНЫНДА ДИН ҺӘМ МИЛЛӘТ ТӨШЕНЧӘЛӘРӘ

The religion and nationality phenomena in Ayaz Ishaki's novel “Bay Uğılı”
МУРАТ УЗУН¹

Öz

Татар әдәбиятының күренекле шәхесләреннән берсе, татар әдәби теле үсешенә үзгәрткән зур өлеш керткән Гаяз Исхакий 1878 елның 23 февралендә Казан губерниясе Чистай өязенең Яуширма авылында дөньяга килә. Башта әтисендә, соңыннан Чистайда һәм Казанның Күл буе мәдрәсәсендә белем ала. Татар укытучылар гимназиясендә укуын давам итеп, биредә рус телен үزلәштерә. Монда укыганда ул каләм тибрәтә башлый. Гомерен халкына, милләتكә хезмәتكә багышлаган Исхакий, газета-журналлар нәшер итә, күпсанлы пьесалар, хикәяләр, романнар иҗат итеп калдыра. 1954 елның 22 июлендә Әнкарада вафат була.

Нәшир, язучы, мөгаллим, сәясәтче Исхакий, бер аралар социализм тарафлы булса да, сәyasi вәзгыятьләр өметләрен акламагач, фикерен үзгәртә. Яшьлек елларында укыган “Тәрҗеман” газетасы Исхакийда миллиятче һәм хөрриятче фикерләренен уртага чыгуына һәм ныгуына сәбәпче була.

“Бай угылы” эсәрендә Исхакий үз чорының бай гаиләләрен һәм аларның дөньяга карашын/мөнәсәбәтен чагылдырган. Романдагы вакыйгалар бай, ләкин надан бер гаиләнең бердәнбер баласы булган Кәрим тирәсендә бара. Гаиләсенен наданлыгы, тәрбияче итеп алынган Фәхринең хәйләкәрлеге, иске карашлы кешеләренен динне бер куллану чарасына әйләндерүләре һәм татар милләтенен түбән дәрәжәдә булуы эсәрдә каләмгә алынган хосусларны тәшкил итә. Романда Исхакий милләтенен юкка чыкмавы өчен кирәк булган иң мөһим мәсьәләләрен күтәреп чыга.

Бу мәкаләдә Исхакийның “Бай угылы” романында дин һәм милләт төшенчәләре каралачак.

Anahtar Kelimeler: Гаяз Исхакий, Роман, Дин, Милләт, Милли Кемлек

¹ Др., Измит Белем һәм сәнгать үзәге. Кожәэли/Төркия. el-mek: tfmuratuzun@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6285-2271>

Abstract

Ayaz Ishaki is one of the most important founding figures of contemporary Tatar language and literature. Ishaki was born on February 23, 1878 in the village of Yawshirme in the Chistay province of Kazan. He was educated firstly by his father, then he continued his education in Chistay and at Madrasah of Kyul Buyi in the Kazan. He studied at Tatar Teacher School and learned Russian language there. Afterwards, he began to create precious works during this period. He produced many newspapers and magazines throughout his life. He wrote about fifty works such as novels, stories and dramas. He died in Ankara on July 22, 1954.

As a writer, politician and journalist he had a tendency to Socializm for a while, but the developments did not seem to be what he wanted, then he changed his way over time. The newspaper titled Tercüman, which he read in his youth, laid the foundations of his nationalist and libertarian ideas.

Ayaz İshaki, in his book Bay Uğılı (Son of the Rich Family), discusses the rich Tatar families and their viewpoints of life. The novel consists of events that occur around Kerim who is the child of an ignorant but wealthy family. The ignorance of his family, his scholar Fehri's fraud, the fact that the old-minded people around him transform the concept of religion into a means of exploitation, and bad conditions of Tatar society are the issues discussed in the novel. Ishaki, in this novel, tried to address what should and should not be done to prevent the Tatars from disappearing.

In this study, Ishaki's novel Bay Uğılı was discussed. The religious and nationality phenomena of the novel was examined.

Keywords: Ayaz Ishaki, Novel, Religion, Nation, National Identity.

1. Кереш

Татар әдәбиятының мөхтәрәм шәхесләреннән берсе булган язучы, нәшир һәм сәясәтче Гаяз Исхакый (1878-1954), илледән артык әсәре белән татар әдәбияты мирасын баетуда үзеннән зур өлеш кертеп калдыра. Исхакый үзе дә әсәрләреннән алтысының роман икәнлеген белдерә. Болар – “Бай угылы”, “Теләнче кызы”, “Өйгә таба”, “Мулла бабай”, “Татар кызы” һәм “Бер тоткарның саташуы” әсәрләре (Исхакый, 1991: 666-669; Исхакый, 2001: 441-445; Çağatay һ.б., 1979: XXII-XXIV). Роман дип аталсалар да, бу әсәрләренң повесть дәрәжәсендә икәнлеген билгеләп үтәргә кирәк.

XX гасыр башында татар әдәбиятын югары ноктага ташыган Исхакый ижаты большевик инкыйлаптан соң да татар әдәбиятының формалашуына һәм үсешенә зур йогынты ясый. Татар халкының милли идеологиясен барлыкка китерүдә һәм аны милли азатлык өчен көрәш байрагына әйләндерүдә мөһим роль уйный (Сәхапов, 1997а: 224). XX гасыр башында Исхакый татар халкының чын әдибе, аксакалы булып күтәрелгән кеше (Гали, 2018: 14). Бу чор әдәбиятында милли фикер белән шәхес иреге төшенчәләрен үзеккә алган романтизмның аерым төрләре һәм формалары шигырьдә Габдулла Тукай һәм прозада бөек осталар белән берлектә Гаяз Исхакый әсәрләрендә чагылыш таба (Үрүллина Үлдирим, 2016: 41). Ләкин Исхакыйны тулысы белән романтик та, реалист та диеп булмый. Аның үзенә генә хас өслүбе бар (Sevdahmet, 1979: 154) һәм аны үз чоры язучыларыннан аерып торган үзенчәлекләренң берсе дә – шушы.

Исхакый – үз милләте өчен янган, аның өчен борчылган, тел һәм әдәбиятны да яну-борчулары өчен корал буларак кулланган бер сәнгатьче. Аның бу үзенчәлеген бөтен әсәрләрендә дә күрергә мөмкин. Гомере буе язган барлык әсәрләрендә, шул исәптән “Бай угылы” исемле романында да язучы уртага бер фикер куярга тырыша һәм шушы фикергә нигезләнәп яза.

Исхакий – прагматист карашка ия язучы. Бу үзенчәлеге аңа гомеренә төрле чорларында төрле дөнья карашларын кабул итү һәм бу юнәлештә язучы өчен жирлек эзрели, юл ача. Ул – татар халкын, татар телен һәм татар кемлеген/үзенчәлеген тормышының үзәгенә куйган һәм әлеге юлдан һич тә тайпылмый азагына кадәр көрәшкән берсе.

Үзе ышанган кыйммәтләрне тормышка ашырырга омтылган һәм үзен милләтенә хезмәткә багышлаган Исхакий өчен әдәбият бер корал булып тора. Эсәрләрендә каләмгә алган мәсьәләләргә бер-берсенә капма-каршы куеп, Исхакий конфликтларны тагын да көчәйтүгә ирешә. Аның эсәрләрендә аеруча консерватизм һәм прогрессивлык, кадимчелек һәм жәдитчелек, иске һәм яңа конфликтлары игътибарга лаек. Идеалларына ирешүдә әдәбиятны бер чара буларак күргән Исхакий, шушы аңлаешка туры китереп, авторның да тартышучы каһарманнарыннан берсе тарафында торып максатына хезмәт итүен белдерә (Kanlıdere, 2019: 178; Asrı, 1328: 49).

Гаяз Исхакий эсәрләрен бары тик әдәбият белеме күзлегеннән генә чыгып карау, аның ижатын аңлап бетермәү булып иде. Аның ижаты ижтимагый фикер, тарих, фәлсәфә, милли сәясәт, милли фикер тарихы, татар халкы тарихы кебек фәннәр яссылыгында өйрәнелергә тиеш (Сәхапов, 1997а: 25). Чөнки Исхакий, әдип булудан тыш, киңкырлылыгы белән алгы планга чыккан бер шәхес. Аны бу юлга этәргән хосус та фикер иясе, идеолог булуы һәм әдәбиятны бер алым буларак күрүендә.

Исхакийның әдәби эшчәнлегенә беренче өлеше XX гасырның башына, ватанында яшәгән вакытка туры килә. Язучының әлеге вакыт аралыгындагы әдәби эшчәнлеген Мәҗрифәтчелек чоры (1897-1904), Таңчылык дәвере (1905-1911) һәм 10 нчы еллар (Миллиятчелек) дәвере буларак карарга мөмкин. Исхакийның тормышының һәм ижатының икенче өлешен Мөһажирлек дәвере (1919-1954) тәшкил итә (Заһидуллина һ.б., 2004: 144; Ганиева, 1998: 63-78). 1917 елгы инкыйлаптан соң ватаныннан китәргә мәҗбүр булган әдип, мөһажирлек дәверендә дә актив эшли, көрәшен Ерак Көнчыгыштагы һәм Европадагы ватандашлары һәм төрки халыклардан булган хезмәттәшләре белән берлектә давам итә.

XX гасыр башыннан алып уртасына кадәр актив бер шәхес буларак танылган һәм татар әдәбиятында зур эз калдырган Исхакийның тирәнрәк өйрәнелүе, ул яшәгән чор белән бергә шул чор татар теленә һәм әдәбиятының тулырак аңлашылуында эһәмияткә ия. Чөнки Исхакий – XX гасыр башы татар әдәбиятының иң мөһим шәхесләреннән берсе. Г.Ибраһимов һәм Г.Баттал тарафыннан 1914 елда Казанда дөнья күргән “Яңа әдәбият” исемле басмада аның күп кенә эсәрләренә урын бирелсә дә, большевистик революция һәм революциядән соңгы яңа режим тарафыннан Исхакий халык дошманы буларак игълан ителгән өчен юк ителергә, оныттырылырга тырышыла, аны телгә алу бөтенләй тыела.

Яңа татар әдәбиятына нигез салган Исхакий патша заманында эзәрлекләнгән, вакыт-вакыт төрмәгә атылган һәм сөргенгә озатылган. СССР вакытында аңа “халык дошманы” тамгасы да тагыла (Ганиева, 1998: 63). Патша хакимияте чорында Исхакий берничә тапкыр Истанбулга килә. Кайбер мөкаләләре Истанбулдагы мәжмугаларда басылган әдип 1908 елда оешкан Төрөк дәрнәги/жәмгыятенә беренче кырык эһзасы арасында исәптә була (Kaçalin, 2000: 474). Конъюктураның да йогынтысы белән бу чорда игътибар үзәгендә булган Исхакий 1940 елда Төркиягә күченә һәм 1954 елга, ягъни вафат булганга кадәр биредә яши. Ләкин элгәре еллардагы кебек актив булып, мөмкинлекләрен тулысынча ача алмый, элеккеге кебек игътибар үзәгендә дә булмый. Бу хәл Төркия Жәмһүрияте белән СССР арасындагы мөнәсәбәтләр белән турыдан бәйлә була.

Тимер пәрдә ачылганнан соң, XX гасырның икенче яртысында татар жәмәгәтчелегендә үткәнгә карата кызыксыну нигезендә эзләнүләр башланган, Совет идеологиясенә туры килмәгән өчен, тыелган әдәби эсәрләр белән бергә, язучыларның ижаты да янадан халыкка кайтарылган. Шуның нигезендә татар халкының үткәнә һәм

бүгөнгө тарихына, үткөндөгө билгесезлеклөрөнө кызыксыну тулы, тарихи чынбарлыкны чагылдырган роман һәм драмалар ижат ителгән (Yarullina Yıldırım, 2016: 140-141).

Узган гасырның 90 нчы елларында, ягъни СССР таркалгач, Исхакый эсэрлөрөнө булган басым юкка чыга; татарлар арасында язучының шәхесенә һәм ижатына игътибар арта башлый. 1998-2014 еллар арасында Л.Р.Гайнанова, М.Х.Хәсәнов, Ф.М.Мусин, Ә.Н.Әхмәдуллин һәм Х.Г.Әюпов кебек танылган галимнәрдән торган коллектив Гаяз Исхакыйның барлык эсэрләрән туплаган “Гаяз Исхакый – Әсэрләр” дип аталучы күптомлык эсэрлэгән. Бу күптомлык Г.Ибраһимов исемеңдөгә Тел, әдәбият һәм сәнгать институты тарафыннан нәшер ителгән. Шулай ук Әхмәт Сәхапов, Флүн Мусин һәм Булат Гали кебек галимнәрнең Гаяз Исхакый шәхесенә һәм ижатына багышланган хезмәтләр бар. Ләкин патша заманындагы һәм СССР вакытындагы Исхакыйга булган тискәрә карашның бүген кабат торгызылырга тырышылуын да билгеләп үтәргә кирәк.

Исхакый ижаты Төркиядә исә Алсу Камалиева һәм Ахмет Канлыдәрә кебек галимнәр тарафыннан тикшерелгән. Татарстанда һәм Төркиядә Гаяз Исхакый темасына кандидатлык һәм докторлык диссертацияләре якланган.

2. Гаяз Исхакыйның “Бай угылы” романы

Исхакый ижатының беренче чорын тәшкил итүче Мәгърифәтчелек дәвәре (1897-1904) ижатына караган “Бай угылы” романы 1899 елда Казанда языла һәм 1903 елда Казанда нәшер ителә. Исхакыйның тәүге эсэрләрәннән берсе булган “Бай угылы” – роман буларак зәгыйфь, кимчелекле бер эсәр. Язучы моны үзе дә аңлап, 1910 елның 14 июлендә китабының икенче басмасындагы “Бай угылының икенче басылуына мөкаддимә” бүлегендә “Бай Угылының язылуында әллә никадәр кимчелекләр булса да, шул кимчелекләрне бетерү, төзәтү татар тарих әдәбиятына каршы жинаять булганга, иске хаталары, иске кимчелекләре берләп, үзгәртелмәенчә икенче бастырырга карар бирдем. Китапның унсигез-унтугыз яшьлек бер егетнең каләменнән чыкканыны онытмаенча, укучыларның бик нык тәнкыйть кылмаенча, ким якларыны кичереп, яхшы тарафларына карауларыны үтенәм” (Исхакый, 1998: 114) дип, бу хәлгә ачыклык кертә.

Исхакыйның мәгърифәтчелек чоры эсэрләрәннән берсе булган “Бай угылы” романы – искелек һәм яңалык тартышмасына корылган бер эсәр. Ул традицион тормышка һәм аңлаешка тәнкыйди караш белән сугарылган.

“Бай угылы” романындагы Фатыйх бай белән Сәгыйдә абыстай, бай гына гаилә эгъзалары булуга карамастан, икесе дә иске карашлы, жаһил бер пар. Аларның Кәрим исемле малайлары туа. Уллары үсә төшкәч, аңа иптәш булсын дип, 13-14 яшьләрдә Фәхри исемле тәрбияче бер малай алалар. Карын туклыгыннан башканы таләп итмәгәнә, тәрбия күрмәгән, урам гадәтләрәнә өйрәнгән бу үсмер, Фатыйх бай белән Сәгыйдә абыстай тарафыннан аеруча хуп күрелә.

Кечкенә Кәрим Сәхилә карчыктан алдарга, анасыннан тәкәбберлеккә һәм дорфалыкка өйрәнә, Фәхридән кеше мыскыллау, талау, хәйләкәрлек кебек начар гадәтләрне биш яшендә үк сөндәрә.

Мәктәп-мәдрәсә күрмәгән Фәхри, Кәримне үз кирәгенә куллана. Тәмәке тартырга өйрәтә, вакыт-вакыт эчертеп тә ала. Кәримне гаиләсеннән акча таләп итүнең төрле юлларына төшендерә.

Жәдит мәктәбенә укырга жибәрелгән Кәрим, Сәхилә карчыкның сүзе белән аннан алынып, карчыкның бер танышына сабакка жибәрелә. Карчыкның максаты – бай гаиләдән файдаланып калу. Сәхилә – иске карашлы, надан, жаһил бер кеше, аңа бары үз эше хәл ителү генә мөһим.

Кадими мәктәптә укыган, бернинди белем күрмәгән Кәрим үсә төшкәч эчке куллана башлый, хатыннары янына йөри. Өйләрәндөгә асрау кыз аңардан буйга узып,

өйдән куыла, ләкин моның белән генә егетнең начар гадәтләренә нокта куелмый. Бәлки игә килер дип, ата-анасы унларын өйләндерергә була. Кәримнең гаиләсен танучылар аларга кыз бирми, шуңа да ерактанрак кыз алалар. Бәдрия белән гаилә кору да 18 яшьлек Кәримгә акыл кертми. Аңа икенче хатын алырга карар кылалар. Ул гына да түгел, азып-тузып йөри торгач, Кәрим гаиләсен бөлгенлеккә төшерә, өйсез, эш урыннарыз калырга мәжбүр итә. Ахырдә, бер фәхешханәдә бер кешенең үлеменә сәбәпчә булып, үзе дә шунда алган яралардан үлеп китә.

Тол калган Бәдрия кул эшләре башкарып көн итә башлый, үз этисе дә аны ярдәменнән ташламый. Бердәнбер баласы булган улы Рифгать Бәдриягә яшәү көче бирә. Кайнатасының да Бәдриягә булган мөнәсәбәте яхшы якка үзгәрә. Рифгать үсеп буйга житә, Кәримдә күрергә теләгән бөтен яхшы сыйфатлар бу егеттә чагылыш таба. Кайнаасы да улы Кәримнән күрмәгән игелекләрне оныгы Рифгатьтән күрә. Шулай итеп, Сәгыйдә абыстай да хатасын аңлый, аның да килене белән арасы яхшыра. Еллар үтеп, Бәдриянең эти-әнисе, кайнаасы да дөнья куялар. Улы Рифгать 18 яшендә укымышлы бер кыз белән тормыш кора һәм әнисен дә үзе янына ала. Бәдрия дә килененә карата иске кайнаалар кебек булмый, алар уртак тел табып, аңлашып яшиләр. Бәдрия оныкларын да үстерергә, тәрбияләргә ярдәм итә һәм бәхетле картлык кичереп, картаеп бакыйлыкка күчә. Рифгать тә хатыны һәм балалары белән матур тормыш сөрәләр (Исхакый, 1998: 113-153).

Исхакый бу романында үз чорының татар жәмгыятенә һәм аның надан байларына көзгә тота. Жәмгыятнең чагыштырмача югары катлавын тәшкит иткән бу төркемнең бала тәрбияләү һәм белем алу кебек мәсьәләләрдәге ялгышларын ачып салырга тырыша. Исхакыйның максаты – татар халкының иске яшәү рәвеше һәм аңа бәйле проблемаларны күрсәтеп, аларны жәдиди – яңа ысул белән хәл итү юлларын аңлатырга тырышу. Роман геройларының берсе булган Кәримнең бала чагында жәдиди бер мәктәпкә укырга бирелүе – татар халкының иске яшәү рәвеше һәм аның белән бәйле проблемаларны чишүдә юл күрсәтү ул. Ләкин романда кадими караш бу фикердән өстен чыга һәм Кәрим искечә ысулда белем ала; шуның нәтижәсендә чын белем алудан мәхрүм кала. Тегермәнчә кызы булган Бәдрия һәм улы Рифгать образлары аркылы романда жәдиди ысул – яңача фикерләү ассызыккланып, кадими ысул тәрбиясә жимешә булган Кәрим белән аның гаиләсенә барлык кимчелекләренә карамастан, бер ана буларак Бәдриянең сабырлыгы һәм гайрәте нәтижәсендә тәрбияләнгән Рифгатьнең уңышлары аша жәдиди фикернең кадими фикердән өстенлеге символик формада алгы планга чыгарыла.

Исхакыйның “Бай угылы” романында ул яшәгән чорның татар жәмгыяте чагылыш таба. Әсәрдә кадими карашның, кадими ысулның тискәре якларыннан юлга чыгып, яңача яшәү, яңача фикерләү алымының уңай ягы, файдасы чагылдырылырга тырышыла.

Исхакыйның “Бай угылы” исемле бу әсәре әдәби жәһәттән бигрәк, каләмгә алынган проблемалары ягыннан игътибарга лаек. Исхакый киләчәк буынның тәрбияле, белемле булырга тиешлегенә басым ясый (Сәхапов, 1997б: 65-66). Милләтенә киләчәге өчен борчылган әдип киләчәк буынның тәрбиясә һәм мәгърифәте милләтенә киләчәген гарантияли дигән фикерне алга сөрә.

2.1. “Бай угылы” романында дин төшенчәсе

Антропологик яктан тулысы белән билгеләнгән бер атамасы булмаса да, сүзлектә дин “Аллаһы Тәгаләнең, гомумән, нинди дә булса югары көчләрнең чынлап та булуына, барлыгына ышану, инану белән бәйле халәт; Алла, фәрештә, төрле рухларның һ.б.ш. табигатьтән өстен көчләрнең булуына ышануга нигезләнгән карашлар, күзаллаулар системасы” (Сабитова һ.б., 2016: 176); “Тәңрегә, табигать өсте көчләргә, төрле изге әйберләргә ышануны һәм табынуны системалаштырган бер социаль институт, диянәт; бу дәрәжәдәге ышанычларны кануннар, оешмалар, горөф-гадәтләр, символлар формасында

тушлаган, урнаштырган тәртип, ышаныч нигезендә барлыкка килгән фикер бәйлелеге, ышаныч яки идеал, культ” (Akalin h.b., 2011: 668-669) буларак ачыклана. Фрейд дин феноменын гомуми бер невроз буларак билгели. Дуркхеим исә динне социаль бердәмлекне арттырган һәм белдергән социаль ижат буларак күрә. Диннең функциональлеге аспектына тукталган Дуркхеим динне бер жәмгыятьнең бар булуында роль уйнаган ритуаллар һәм ышанычлар жыелмасы буларак ачыклай (Temgen, 1998: 306). Мәдрәсәдә укыган һәм Татар укытучылар мәктәбендә рус телендә заманча белем дә алган Исхакыйның дингә карата фикерләре Дуркхеимнекенә якын.

Исхакый, “эхлакый һәм тәрбияви күзлектән караганда, диннең яхшы якларын күрә. Халыкны якынайтуда һәм берләштерүдә диннең ролен яхшы белә. Фанатик дин әһелләренә һәм халыкны алдаучыларга каршы чыга” (Kamaliev, 2009: 54). Мәдрәсә белеме алган һәм кыска вакыт имам булып торган Исхакый дингә прагматист карашта. Милли кемлекне, татарлыкны саклауда диннең кирәк булуы фикерен алга сөрә.

“Бай угылы” романында дин төшенчәсе ике төрле буларак бирелә. Болар – искелеккә, горейф-гадәтләргә нигезләнгән традицион, ягъни артта калган дин төшенчәсе белән аңлы сыйныфка хас дин төшенчәсе. Әсәрнең башында бәби табарга жыенган Сәгыйдә бикә янына мәхәлләнең бөтен хатын-кызы жыела, аңа ярдәм итү өчен үзләренә күрә болар бер нәрсәләр эшлиләр. Вакыт-вакыт “Я шәйхем, я мәдәт; я шәйхем, я мәдәт!” диеп дога кылып торсалар да, бәби генә дөнъяга аваз салмый. Имамның төшләре һәм төш юраулары да игътибарга лаек. Бәби табарга ярдәм итү өчен акушерка чакыруга башта бөтенесе бердән каршы төшсәләр дә, бала табу авырайганнан-авырая барганга, имам теләми генә “акушер китертеп бәбиләтә ала” дип ризалык белдергәннән соң, акушер килеп вазифасын башкара (Исхакый, 1998: 115-116). Романда, хәтта, кеше тормышындагы сәламәтлек кебек мөһим мәсьәләләрдә дә искелек белән яңалык арасында конфликтның барлыгы ачык бер шәкелдә күрсәтелә һәм кадимки фикер турыдан-туры жинелүгә дучар ителә.

Кәримнең тәрбиясе өчен җаваплы булган 13-14 яшьләрдәге Фәхринең диннең ни икәнлеген белмәгән, дөнъя күрмәгән үзе дә бер бала гына булуы (Исхакый, 1998: 117), язучының фикерләрен укучыга ирештергән аңлатучы тарафыннан тәнкыйтьләнгән.

Искелек белән яңалык арасындагы конфликтка урын бирелгән әсәрдә мәгариф темасы да ике яклы каләмгә алынган. Яңа укыту ысулына нигезләнгән мәктәпкә жиберелгән Кәрим, гаилә дуслы Сәхилә карчыкның үз мәнфәгатьләрен хәл иттертү өчен малайның ата-анасына дини басым ясау нәтижәсендә аннан алынып, кадимки ысул белән укуын дәвам иттерә (Исхакый, 1998: 122-127). Хәлбуки Кәримнең жәдит мәктәбендә яхшы белем алып, динне дә яхшылап өйрәнү мөмкинлегенә була. Яңача укыту тарафлары булган Исхакый әсәр аша милләтенә энә шул рәвешле үгетләр биреп юл күрсәтергә тырыша.

Романда Кәрим белән Фәхринең гашыйк булган кызларны үзләренә карату өчен багучыдан ярдәм алулары, Сәхилә карчыкның да аларга бу мәсьәләдә ярдәм иткән булып, үз мәнфәгатьләрен кайгыртуы кебек үрнәкләр белән ул чор татар жәмгыятенен проблемалы тарафлары күрсәтелә (Исхакый, 1998: 131-133). Бу шәкелдә кадимки тормыш рәвешенен ялгышлары фольклор алымнары аша укучыга ирештерелә.

Исхакый дингә булган иске карашның бары шәхси проблемаларны хәл итү чарасы фикеренә каршы чыгып, укучыларын да бу мәсьәләдә агартырга тырыша. “Безнең байлар үз файдалары дигәндә кешелек хақы түгел, мөселманлык хақын да ригая кыла торганнардан түгелләр иде” (Исхакый, 1998: 137) дип, байларның характерын һәм дингә булган мөнәсәбәтен чагылдыра.

Жәмгыятьнең саф һәм чиста тарафына үрнәк буларак романда Кәримнең хатыны Бәдрия бирелә. Әсәрдә ул саф күнелле халыкның дингә булган мөнәсәбәтен чагылдыра.

Ышанычлы, чиста күнелле кеше булу белән бергә, ул һәм үз гаиләсенә, һәм ире гаиләсенә карата ихтирамлы да; Кәримнең төрле начар гадәтләре булуга карамастан, алган тәрбиясе нәтижәсе кирәге – иренә хөрмәтле һәм һәрвакыт аның янында (Исхакий, 1998: 140-141). “Бай угылы” исемле эсәрдә гаиләдә хатын-кызның тоткан урыны һәм эһәмияте хосусы гади бер гаиләдән чыккан, ягъни тегермәнче кызы булган Бәдрия образы аша чагылдырылып, нәкъ менә Бәдрия образы мисалында гаиләдә хатын-кызның урыны үзәктә булырга тиешлеге күрсәтелә.

Бәдрия мисалында романда позитив, ләкин изелгән хатын-кыз образы уртага чыгарыла. Монда хатын-кызга кол мөнәсәбәте тудырган кадими дин аңлаешын билгеләп үтәргә кирәк. Татар хатын-кызларының хөрлеге өчен тырышкан Исхакий, романы аша аларның тормыштагы хәлен чагылдырып, үз чоры укучыларына да тәкъдим итә.

Чорының дөнъяга карашы һәм бай гаиләнең чикләнмәгән мөмкинлекләре нәтижәсендә Кәримдәге бөтен начар гадәтләргә күз йомыла килә, аның өйләнәп тә акылга утырмавында хатыны Бәдрия гаепле булып чыга. Моны сәбәп итеп, гаиләсе Кәримгә тагын бер хатын алу фикеренә килә, чөнки дин дә моңа каршы төшми. Бәдрия моны теләмәсә дә, кайнанысын бу фикереннән кире кайтарырга никадәр тырышса да, хатын-кыз буларак аның моңа каршы төшү хакы булмый (Исхакий, 1998: 144-147). Исхакий диннең ир-ат хокукларын гына яклавына, хатыннарынның бу сәбәптән жәмгыятьтән читтә калуларына каршы булган фикерләрен Бәдрия мисалы аша телгә китерә һәм эсәренә азагында аны үзен беркайчан да яратмаган, кешегә санамаган кайнанысы белән кайнатасын коткаручы каһарман дәрәжәсенә күтәрә. Шул рәвешле, Бәдрия образы аша патриархаль гаиләгә һәм жәмгыятькә тәнкыйди күзлектән карарга кирәклеген аңлата.

Жәмгыятьнең авырткан урыннарын эсәрендә чагылдырган Исхакий, идеалларын да уртага куя. Кәримнең улы Рифгать – яхшы белем алган, диннең бөтен асылын белгән яшь егет. Моннан тыш, ул камил дәрәжәдә русча да белә һәм укучыга үрнәк, өлге буларак тәкъдим ителә (Исхакий, 1998: 152). Рифгать үрнәгә аша язучы идеалындагы егетне милләтенә танытырга, аны кабул иттерергә омтыла. Бу егетне ул югары белемле, динен яхшы белүче, дөнъяда булып беткәннәрдән хәбәрдар, ана теле белән бергә русчаны да белгән, камил бер кеше буларак сурәтли.

Гомере бие динне татарларны берләштерүче һәм саклаучы бер алым буларак күрсә дә, Исхакий этноцентрик бер караш белән татарлыкны, татар кемлеген/үзенчәлеген һәрвакыт алгы планда тота (Uzun, 2021: 178). Исхакийның бу эсәрендә диннең коллектив аңның формалашуында өлеше булуын һәм шул рәвешле милли үзенчәлекне саклауда бер алым булып торуын да билгеләп үтү кирәк.

2.2. “Бай угылы” романында милләт төшенчәсе

Исхакийның фикри мәгънәдәге милләт төшенчәсе сүзлектә “Тарихи рәвештә уртақ әдәби тел, этник үзенчәлекләр, территория, мәдәният, икътисад формалашып, шуның нигезендә уртақ үзәк һәм жәмгыять структурасы барлыкка китереп яшәгән зур тотрыклы бергәлек буларак халык; шәхеснең әлеге берләшмә әгъзасы булуы, шушы халыкка каравы; дәүләт, ил; кешеләр, халык; бер тармакка караган, бер өлкәдә эшчәнлек алып барган кешеләр” (Сабитова һ.б., 2017: 213); “Милли үзгәлек, миллилек; милли бәйләлек” (Akalin һ.б., 2011: 1684) буларак ачыклана. Татар тарихында шактый вакытлар Ислам дине/мөселманлык милли кемлек/үзенчәлек һәм милләт атамасы белән янәшә кулланыла. 1552 елда Казан ханлыгы басып алынганнан соң, Ислам дине татарларның милли үзенчәлеген саклаучы һәм руслар белән араларындагы аерманы чагылдыручы хәленә килә. Исхакий ижатында да дин Русия мөселманнарының милли кемлекләрен саклаучы калкан һәм яшәү чыганагы буларак чагылыш таба. Бу ягы белән “Бай угылы” эсәрендә дин төшенчәсенә дә милли кемлек/үзенчәлек һәм милләт төшенчәсен саклаучы бер алым буларак кулланылуын күрсәтергә мөмкин.

Иң гади һәм асыл мәғнәдә милли кемлек/үзенчәлек төшенчәсе, шәхесләрен, төркемнәрен яки жәмгыятьләрен “Сез кем?”, “Сез кемнәрдән?” сорауларына җавап яки җаваплары буларак кабул ителә ала (Güvenç, 1993: 3). Этник үзенчәлек исә бер бар булу постулатының нәтижәсе булып, субъектив буларак яшәлгән һәм кабул ителгән милек булу хисе ул (Bilgin, 1995: 59). Этноцентрик бер карашка ия булган һәм фикри романнар язган Исхакыйның әсәрләрендә дин милләтне яклауда ярдәмче бер алым, бер чара буларак урын ала.

Рус хакимияте астында яшәүче татарлар тарих дәвамында этник үзенчәлекләрен дини үзенчәлекләре артына яшерергә мәжбүр була. Алтын Урда чорының руслар тарафыннан *татарское иго* (*татар зольмы / изүе*) буларак аталуы, татар атамасының татарларның үзләренә руслар тарафыннан билгеле бер максат белән тагылуы фикере һәм мөселман кемлеге белән өммәт кебек факторлар сәбәпле, Идел-Урал буендагы татарлар үзләрен бары тик *мөселман* буларак атау юлын сайлаганнар. Шиһабетдин Мәржани, русларның татар атамасына булган тискәре карашы йөзәннән үзләрен мөселман буларак танытсалар да, татарлар өчен моның житәрсез булуын, мөселманлыклары янында бер дә *татар* этник атамасына да өстенлек бирүләрен әйтә һәм бу исемнәр (татар белән мөселман) арасында Нил белән Евфрат елгалары арасындагы ераклык кадәр зур аерма булганын телгә ала (Мәржани, 1989: 43-44). Мәржани һәм Насыйринның тәэсире белән XIX гасырның азагы – XX гасырның башында Казан язучыларының шактый бер өлеше тарафыннан әдәбиятта татар исеме кулланыла башлый (Баттал, 1996: 169). Тарихи процесста мөселман, болгар яки татар атамаларын куллану турында бәхәсләр булса да, бүгенге көндә барлык татарлар *татар* атамасын куллана.

“Бай угылы” романы – полемик рухта язылган бер әсәр. Яшь автор, әсәрен башында, үз милләтенә авыру якларын яшерергә, аны бары матур яктан гына күрсәтергә тырышучы ялган патриотлар белән бәхәскә керә (Мусин, 1998: 19). Әсәрен башында Исхакый бай гаилә балаларының күбесендә тәрбиянең начар булуын, я бер кешенең, яки гомуммилләтнең начар якларын яшерүнең, дәшми калуның яхшыга илтмәвен асызыклай. Жәмгыятенә четерекле якларын, проблемаларын телгә алуны – милләтне кимсетү, рәнжетү буларак түгел, ә, киресенчә, кара таплардан арындыруда бер юл буларак белдерә (Исхакый, 1998: 113-114). Бу юлларда халыкчы һәм милләтче Исхакыйның кемлеге чагылыш таба. Ул киләчәктә милләтнең юк булып китүенән курка, шуның өчен янып-көя. Исхакый этноцентрик карашка ия булса да, милләтнең кагылышлы проблемаларны каләмгә алганда романтик буларак түгел, реалистик бер караштан чыгып эш итә.

Гомумән алганда, Исхакыйның “Бай угылы” әсәре, замандашларында милләтне саклау хисен уяту нияте белән язылган һәм автор тарафыннан монда милләт яшәеше өчен бик мөһим мәсьәләләрнең берсе – яшь буынны тәрбияләү темасы күтәрелгән (Мусин, 1998: 20). Милләтнең киләчәген яшьләр тәшкит иткәнгә күрә, аларның тәрбиясе һәм белеме әһәмияткә ия. Дидактик ысулда язылган бу әсәрдә язучы яшьләренә, гаиләне һәм милләтне, милли кемлекне/үзенчәлекне саклап калуга бары тик чорына туры килгән, заманча милли белем һәм тәрбия аша гына ирешергә мөмкин икәнлеген күрсәтергә тырыша. Бу карашның артында жәдиди фикер урын ала.

Исхакыйның дингә чиктән тыш дәрәжәдә басым ясауы да, асылында, милли кемлекне/үзенчәлекне, татарлыкны саклап калу өчен. 1552 елдан бирле рус хакимиятендә яшәгән татарларның рус культурасы һәм рус сәясәте тәэсирендә юк булып китмәве, милли кемлеген/үзенчәлеген дәвам иттерә алуы өчен дини кемлекләрен/үзенчәлекләрен саклаулары һәм дәвам итүләре кирәклеген белдерә Исхакый. Әсәрдә дингә булган карашның ике тарафлы яктыртылуы шуны ачыклау максатлы бирелә.

Татарлар өчен динне берләштерүче, саклаучы бер алым буларак кабул итсә дә, Исхакый гомеренең һәр чорында диярлек этноцентрик юнәлештән эш итеп, татарлыгын,

татар кемлеген – милләтен һәрвакыт беренче урында тота (Uzun, 2020: 43). “Бай угылы” романында бары тик татар кемлеге/үзенчәлеге һәм татарларның проблемалары күтәрелә, халыкны борчыган мәсьәләләр ачыкланып, аларны жәдиди юл белән чишү мөмкинлеге аңлатыла. Исхакый эсәрләрендә милләт төшенчәсенә нигезе аның беренче эсәрләреннән берсе булган “Бай угылы” романында микро планда татарлык белән башланып, вакытлар үтү белән тагын да киңәя төшөп, “Өйгә таба” кебек эсәрләрендә төрки халыкларның бердәмлеген яклау дәрәжәсенә кадәр күтәрелә.

3. Йомгак

Гаяз Исхакый әдәбиятны халыкның тормышын, дөньясын үзгәртүче, аңа туры юлны күрсәтүче идеаль бер алым буларак күрә. Эсәрләрендәге үгет-нәсихәт өслүбе дә язучы фикерләренең табиғый чагылышы булып тора.

Исхакыйның мәгърифәтче-жәдитчелек чорында язылган эсәрләреннән берсе булган “Бай угылы” романы, үз чорының мөһим проблемаларын күтәреп чыгып, тәрбия һәм белем мәсьәләләре төшенчәләренә киң урын бирелгән күрә, нәкъ менә шушы ягы белән укучыларга сабак булырдай эсәр.

Романда милли һәм дини кемлек/үзенчәлек алгы планга куела, кешеләрнең динне үз файдаларына куллануы эсәрдә төрле образлар һәм вакыйгалар ярдәмендә укучыга тәкъдим ителә. Эсәрнең азагында милли һәм дини яктан көчле, югары белемгә ия, рус телен дә яхшы белгән, бу тел ярдәме белән дөньяга ачылган каһарманы аша язучы үз фикерләрен житкерә һәм шул рәвешле укучыларына туры юлны күрсәтә.

Динне Русия мөселманнарын берләштерүче һәм милли үзенчәлекләрен саклаучы бер алым буларак күрсә дә, Исхакыйның милли тойгылары дингә караганда һәрвакыт беренче урында алгы планда була.

Ватанында да, мөһажирлектә дә, ягъни гомер буге татар милләтенең яшәеше һәм киләчәге өчен көрәшкән Исхакый, эсәрләрен дә шушы көрәштә бер алым буларак кулланган. “Бай угылы” эсәрендә дин һәм милләт төшенчәләре бу рәвешле чагылыш тапкан.

Әдәбият исемлеге

- Akalin, Ş. H., Toparlı, R., Argunşah, M. vd. (2011). *Türkçe Sözlük*. Ankara: TDK Yayınları.
- Asrı, N. (1328). *Şimalî Türk Ediplerinden Ayaz İshakî*. İstanbul: “Tanin” Matbaası.
- Баттал, Г. (1996). *Казан Төркіләре*. Казан: Татарстан Китап Нәшрияты. [Battal, Ğ. (1996). *Qazan Törkiylerë*. Qazan: Tatarstan Kitap Neşriyatı.]
- Bilgin, N. (1995). *Kollektif Kimlik*. İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Çağatay, T. (1979). *Ayaz İshakî İdilli'nin Eserleri*. (Haz. Tahir Çağatay, Ali Akış, Saadet Çağatay-İshakî, Hasan Agay). Muhammed Ayaz İshakî Hayatı ve Faaliyeti 100. Doğum Yılı Dolayısıyla. Ankara: Ayıldız Matbaası: XXII-XXIV.
- Гали, Б. (2018). *Давыл Хәбәрчесе*. Казан: Татарстан Китап Нәшрияты. [Ğali, B. (2018). *Dawil Heberçesë*. Qazan: Tatarstan Kitap Neşriyatı.]
- Ганиева, Р. (1998). Исхакый Ижаты. *Мурас*, №. 5, Б. 63-78. [Ğaniyeva, R. (1998). İshaqıy İcatı. *Miras*, №. 5, s. 63-68.]
- Güvenç, B. (1993). *Türk Kimliği – Kültür Tarihinin Kaynakları*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Исхакый, Г. (2001). *Эсәрләр: 15 Томда. 3 Том* (төзүче: Лена Гайнанова). Казан: Татарстан Китап Нәшрияты. [İshaqıy, Ğ. (2001). *Eserler: 15 Tomda. 3 Tom* (tözüwçë: Lena Ğaynanova). Qazan: Tatarstan Kitap Neşriyatı.]
- Исхакый, Г. (1998). *Эсәрләр: 15 томда. 1 том: Повестьлар һәм Хикәяләр (1899-1908)* (төзүче: Лена Гайнанова). Казан: Татарстан Китап Нәшрияты. [İshaqıy, Ğ. (1998). *Eserler: 15 Tomda. 1 Tom: Povestlar hem Hikayeler (1899-1908)* (tözüwçë: Lena Ğaynanova). Qazan: Tatarstan Kitap Neşriyatı.]

Исхакый, Г. (1991). *Зиндан – Сайланма Проза һәм Сәхнә Әсәрләре* (төзүчеләр: М. Госманов, Ф. М. Миңнуллин, Ф. М. Мусин, М. С. Мәһдиев, Р. С. Мөхәммәдиев, Х. Ә. Әшрәфжанов). Казан: Татарстан Китап Нәшрияты. [İşhaqıy, Ğ. (1991). *Zindan – Saylanma Proza hem Şehne Eserlerë* (tözüwçeler: M. Ğosmanov, F. M. Miñnullin, F. M. Musin, M. S. Mehdiyev, R. S. Möhemmediyev, Ğ. E. Eşrefcanov). Qazan: Tatarstan Kitap Neşriyatı.]

Kaçalın, M. S. (2000). *İdilli, Muhammed Ayaz İshakî*. İslam Ansiklopedisi. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, C. 21, s. 474-476.

Kamaliev, A. (2009). *Romantik Milliyetçi Ayaz İshakî*. Ankara: Grafiker Yayınları.

Kanlıdere, A. (2019). *Sosyalizmden Türkçülüğe Kazanlı Ayaz İshakî*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.

Mәржани, Ш. (1989). *Мәстәфәдәл-әхбар фи әхвали Казан вә Болгар* (тәржемә итүче һәм төзүче: Ә. Н. Хәйруллин). Казан: Татарстан Китап Нәшрияты. [Mercani, Ş. (1989). *Möstefadel-Ehbar fi Ehvali Qazan we Bolgar* (terceme itüwçë hem tözüwçë: E.N. Heyrullin). Qazan: Tatarstan Kitap Neşriyatı.]

Musin, F. M. (1998). *Гаяз Исхакый*. Казан: Татарстан Китап Нәшрияты. [Musin, F. M. (1998). *Ğayaz İshaqıy*. Qazan: Tatarstan Kitap Neşriyatı.]

Sabitova, I. I., A. F. Gaynetdinova, Yu. F. Borhanova h.b. (2017). *Tatar Telenëñ Añlatmalı Süzlëğë: III Tom: K.* Казан: ТӘҺСИ. [Sabitova, İ. İ., A. F. Ğaynetdinova, Yu. F. Borhanova h.b. (2017). *Tatar Tëlënëñ Añlatmalı Süzlëğë: III Tom: K.* Qazan: TEHSİ.]

Sabitova, I. I., F. I. Tahirova, A. M. Sęgıytova h.b. (2016). *Tatar Telenëñ Añlatmalı Süzlëğë: II Tom: G-Y.* Казан: ТӘҺСИ. [Sabitova, İ. İ., F. İ. Tahirova, A. M. Seğıytova h.b. (2016). *Tatar Tëlënëñ Añlatmalı Süzlëğë: II Tom: G-Y.* Qazan: TEHSİ.]

Sęhapov, Ә. (1997a). *Исхакый Ижаты. Монография*. Казан: Татар “Мирас” Китап Нәшрияты. [Sehapov, E. (1997a). *İshaqıy İcatı. Monografiya*. Qazan: Tatar “Miras” Kitap Neşriyatı.]

Sęhapov, Ә. (1997b). *Исхакый һәм XX Гасыр Татар Әдәбияты. Монография*. Казан: Татар “Мирас” Китап Нәшрияты. [Sehapov, E. (1997b). *İshaqıy hem XX. Ğasır Tatar Edebiyatı. Monografiya*. Qazan: Tatar “Miras” Kitap Neşriyatı.]

Seydahmet, K. C. (1979). *Kazan Edebiyatı ve Ayaz İshaki (Haz.) Tahir Çağatay, Ali Akış, Saadet Çağatay-İshaki, Hasan Agay. Muhammed Ayaz İshaki Hayatı ve Faaliyeti 100. Doğum Yılı Dolayısıyla.* Ankara: Ayyıldız Matbaası: s. 150-157.

Temren, B. (1998). *Din Antropolojisi Açısından İnanç ve Din Olgusuna İlişkin Bir Değerlendirme. DTCF Dergisi, C. 38, S. 1-2, s. 301-312.*

Uzun, M. (2020). *Ayaz İshakî'nin “Öyge Taba” Adlı Romanı Üzerinde Dil ve Üslup İncelemesi.* Yayınlanmamış Doktora Tezi, Kocaeli: Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Uzun, M. (2021). “Muhammed Ayaz İshakî'nin Hayatı ve Eserleri”. (Ed.) Akartürk Karahan. *Türk Dünyası Dil, Kültür ve Edebiyat İncelemeleri – Türkbilim Araştırmaları Dizisi: 3.* Kitap. İstanbul: Kutlu Yayınevi: 174-189.

Yarullina Yıldırım, R. (2016). *Tatar Nesri ve Romantizm Estetiği*. İstanbul: Kesit Yayınları.

Zahidullina, D. F., E. M. Zakircanov, T. Ş. Ğıylecev (2004). *Tatar Edebiyatı – Teoriya Tariyh.* Qazan: “Meğarif Neşriyatı.

Etik, Beyan ve Açıklamalar

1. Etik Kurul izni ile ilgili;

Bu çalışmanın yazar/yazarları, Etik Kurul İznine gerek olmadığını beyan etmektedir.

2. Bu çalışmanın yazar/yazarları, araştırma ve yayın etiği ilkelerine uyduklarını kabul etmektedir.

3. Bu çalışmanın yazar/yazarları kullanmış oldukları resim, şekil, fotoğraf ve benzeri belgelerin kullanımında tüm sorumlulukları kabul etmektedir.

4. Bu çalışmanın benzerlik raporu bulunmaktadır.